

Hundehandleri – nej tak!

■ Af Jørgen Hindse Madsen, formand

Hen over påsken rettede medierne – bl.a. på opfordring og med hjælp fra DKK – søgelyset mod hundehandlerne. I denne omgang de hundehandlere, der opkøber hvalpe i de gamle østlande og sælger dem med glimrende fortjenester her i landet. Også menige DKK-medlemmer har med stort engagement gennem hjemmesider og underskriftsindsamling bidraget til at skabe opmærksomhed om problemet.

Handlen volder problemer, fordi de importerede hunde ofte er behæftet med både fysiske og mentale mangler i et så stort omfang, at de må lade livet.

Hundehandel defineres som opkøb af eller overtagelse af hunde med videresalg for øje – i modsætning til opdræt af hunde, hvor opdrætteren selv har tæven, som er mor til hvalpene, og har hvalpene hos sig, indtil de er gamle nok til at måtte flytte hjemmefra (min. 8 uger).

Hundehandleri er forbudt ifølge Dansk Kennel Klubs love, men det er ikke forbudt i dansk lovgivning, hvis man vel at mærke overholder gældende regler og bestemmelser.

Ulykkelige skæbner

DKK har længe forsøgt at gøre opmærksom på, at hundehandleri er taget voldsomt til de senere år. Og det er vel at mærke handel, hvor der stort set ikke bliver overholdt nogen som helst bestemmelser. Dét betyder ulykkelige skæbner – både for de hunde, der går i små, beskidte bure som fødemaskiner og bliver parret igen og igen, og for de hvalpe, der er taget alt for tidligt fra deres mor og transporteret til Vesteuropa under uhyrlige forhold. Det betyder også triste forløb for de familier, der køber en sådan hund, som iflg. dyrlægerne ofte er meget syge og må aflives. I tilgift er det næsten altid umuligt at få sine penge igen, fordi den smarte sælger har gjort sig "usynlig".

Og hvad kan man så gøre ved det? DKK me-

ner, at man principielt kan gå ad to veje. Man kan forsøge sig med at lovgive og straffe sig ud af problemet, og man kan forsøge at påvirke hvalpekøberne/forbrugerne til at holde sig fra at købe disse importerede hvalpe. Vi er af den opfattelse, at begge veje må betrædes, hvis vi skal dæmme op for de ulykkelige hundeskæbner, som hundehandleriet afstedkommer.

Formel indgriben

DKK har for længst sendt justitsminister Lene Espersen nogle konkrete forslag både til, hvordan man kan bekæmpe urimelighederne med importhundene og de ulovligheder, der også finder sted her i landet hos danske hundehandlere og såkaldte formidlere. Disse forslag har vi nu orienteret alle Folketingets medlemmer om. Vi konstaterer med tilfredshed, at ministeren i pressen har erklæret sig enig i, at der skal gribes ind.

Men én ting bliver at få vedtaget nogle fornuftige regler. Noget andet er, at der bliver behov for en kontrol, som er mere reelt effektiv end de former for kontrol, der hidtil er blevet præsteret, når det drejer sig om fødevarer og slagtedyrstransporter. Og så skal straffene naturligvis være af et sådant omfang, at man for alvor risikerer at få ørerne i maskinen, hvis man bliver taget. Har man f.eks. købt 8 chihuahuaer for 1.000 kr. stykket og sælger eller forsøger at sælge dem i Danmark for 10.000 kr., så bør det resultere i både en beslaglæggelse af fortjenesten og en bøde af tilsvarende størrelse. For det er et marked, som er styret af ren spekulation: Så længe det kan betale sig, fortsætter trafikken. Så området egner sig rigtig godt til et effektivt samarbejde mellem Politi og Skat. Og det hundehandlerudvalg, som DKK's bestyrelse nedsatte i begyndelsen af året, er i fuld gang med at se på, om der er yderligere idéer, som vi kan give videre til de relevante myndigheder.

Køb DKK-hvalpe

Den anden vej til bekæmpelse består i at for-

søge at påvirke de kommende hvalpekøbere. På dét område gør DKK løbende en kæmpe indsats – gennem annoncer, bøger, opdrættervejviseren, hjemmesiden, gennem pressen, når vi overhovedet har eller kan skabe muligheden – og senest gennem vores DVD. Problemet er, at hundehandlerne jo ikke ligefrem annoncerer med deres lyssky forehavende. Derfor kan det være meget svært for den enkelte hvalpekøber at gennemskue de mange forklaringer, der f.eks. gives på, hvorfor man ikke lige kan komme til at se moderen til hvalpene. Helt generelt må vi give det gode råd: "Hold dig til at købe en DKK-stambogsført hund." Vi kan ikke garantere, at der aldrig er noget galt med en DKK-hvalp. Men for det første er det sjældent. For det andet er der et system til at håndtere eventuelle uenigheder med sælger i form af DKK's klagenævn. Som opfølgning på dette råd forhandler DKK nu med Den Blå Avis om muligheden for at synliggøre annoncer med DKK-opdrættede hvalpe, så køberne helt fra begyndelsen forhåbentlig bedre kan skelne mellem "skidt og kanel".

"Genbrugshunde"

Hvis man i stedet ønsker at gøre noget for en "genbrugshund", kan man henvende sig til et internat under en af de anerkendte dyreværnsorganisationer. De skal ikke tjene penge på "genbrugshundene" i modsætning til private hundeformidlere og internater.

Faktisk er der jo desværre over 12.000 hunde, som hvert år bliver aflivet her i landet, selv om de er sunde og raske, fordi deres mennesker ikke kan eller vil have dem længere. Der er altså ikke mangel på hunde i Danmark, men tilsyneladende er der jævnlige mangel på omtanke hos køberne. ■

Efterskrift: Området her er stort og komplekst. Du kan læse mere på DKK's hjemmeside under punktet "Det mener DKK".